

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 196/21
Люксембург, 9 ноември 2021 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-479/21 PPU
Governor of Cloverhill Prison и др.

Генералният адвокат Kokott: Разпоредбите на Споразумението за оттегляне и на Споразумението за търговия и сътрудничество, които предвиждат запазването на действието на режима на европейската заповед за арест по отношение на Обединеното кралство, са обвързващи за Ирландия

На 20 март 2020 г. съдебен орган на Обединеното кралство издава европейска заповед за арест на г-н Sd, който е задържан в Ирландия на 9 септември 2020 г. На 8 февруари 2021 г. High Court (Висш съд, Ирландия) издава заповед за предаването на г-н Sd на Обединеното кралство и последваща заповед за изпращането му в затвор до предаването му. На 5 октомври 2020 г. също съдебен орган на Обединеното кралство издава европейска заповед за арест на г-н Sn, който е задържан в Ирландия на 25 февруари 2021 г. и му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража до произнасяне по искането за предаването му.

High Court (Висш съд) е сезиран с отделни молби от името на г-н Sd и г-н Sn за разследване на основание Конституцията на Ирландия относно законността на задържането им. Твърди се, че те са лишени от свобода незаконно, тъй като режимът на европейската заповед за арест вече не се прилага между Ирландия и Обединеното кралство. High Court (Висш съд) постановява, че както г-н Sd, така и г-н Sn са законно задържани и съответно отказва да разпореди тяхното освобождаване. И на двамата е разрешено да подадат жалби пряко пред Supreme Court (Върховен съд, Ирландия), но и двамата остават задържани до произнасянето по жалбите им пред Supreme Court (Върховен съд).

С преюдициалното си запитване Supreme Court (Върховен съд) иска от Съда да установи дали договореностите в Споразумението за оттегляне¹ и в Споразумението за търговия и сътрудничество² в частта относно режима на европейската заповед за арест са обвързващи за Ирландия. Ако се установи, че тези договорености са обвързващи, националните мерки, приети от Ирландия за запазване на режима на европейската заповед за арест по отношение на Обединеното кралство, биха били недействителни и следователно продължаващото лишаване от свобода на жалбоподателите би било незаконно.

С днешното си заключение генералният адвокат Juliane Kokott предлага на Съда да постанови, че **член 62, параграф 1, буква б) и член 185 от Споразумението за оттегляне и част трета, дял VII от Споразумението за търговия и сътрудничество, и по-специално член 632 от него, които предвиждат запазването на действието на режима на европейската заповед за арест по отношение на Обединеното кралство, са обвързващи за Ирландия.**

¹ Решение (ЕС) 2020/135 на Съвета от 30 януари 2020 година относно сключването на Споразумението за оттегляне на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия (ОВ L 29, 2020 г., стр. 1).

² Решение (ЕС) 2021/689 на Съвета от 29 април 2021 година за сключването, от името на Съюза, на Споразумението за търговия и сътрудничество между Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, от една страна, и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, от друга страна, и на Споразумението между Европейския съюз и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия относно процедурите за сигурност при обмен и защита на класифицирана информация (ОВ L 149, 2021 г., стр. 2).

Генералният адвокат Kokott обяснява, че съгласно ирландското право изпълнението на европейска заповед за арест, издадена от Обединеното кралство, и задържането на исканото лице са допустими само ако е налице съответно задължение съгласно правото на Съюза, което да е обвързващо за Ирландия. Преди оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз да влезе в сила на 31 януари 2020 г., това задължение произтича пряко от Рамково решение 2002/584³. Рамково решение 2002/584 продължава да се прилага и през предходния период, но тези правила не се прилагат към случаите предмет на настоящото дело, тъй като г-н Sd и г-н Sn не са били предадени на Обединеното кралство преди края на преходния период.

Генералният адвокат Kokott отбелязва, че Протокол № 21⁴ към ДЕС и ДФЕС, който е в сила от 1 декември 2009 г., предвижда, че Ирландия не е обвързана от мерките на Европейския съюз, свързани с пространството на свобода, сигурност и правосъдие, освен ако тази държава членка не заяви изрично желанието си да участва в прилагането на дадена мярка. Ирландия не е упражнила правото си да участва в прилагането на съответните разпоредби на въпросните две споразумения. Ето защо генералният адвокат разглежда въпроса дали вследствие на оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза, за да се прилагат разпоредбите, свързани с европейската заповед за арест, Ирландия е трябвало да упражни правото си да участва в прилагането на тези разпоредби.

Материалното приложно поле на Протокол № 21 изрично е ограничено до пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Протокол № 21 се прилага само по отношение на мерки, които са били или е трябвало да бъдат основани на компетентност, произтичаща от част трета, дял V ДФЕС. Ако обаче дадена мярка има отношение към пространството на свобода, сигурност и правосъдие, но не е необходимо тя да се основава на такава компетентност, тя не попада в обхвата на приложение на протокола.

При анализа на двете споразумения, генералният адвокат Kokott отбелязва, че те не се основават на компетентността, свързана с пространството на свобода, сигурност и правосъдие, а съответно на компетентността, свързана с реда и условията за оттегляне, и на компетентността за сключване на споразумение за асоцииране.

По отношение на Споразумението за оттегляне генералният адвокат Kokott посочва, че да се изисква правното основание на съответното споразумение за оттегляне да включва и разпоредби, различни от член 50, параграф 2 ДЕС винаги, когато споразумението има отношение към конкретна област от правото на Съюза, на практика би изпразнило от съдържание предвидените в член 50, параграф 2 ДЕС компетентност и процедура. Режимът на предаване по член 62, параграф 1, буква б) от Споразумението за оттегляне в никакъв случай не установява широк кръг задължения с различна цел от тази да се осигури нормално протичане на процеса на оттегляне. Той само разширява и изменя съществуващите задължения във връзка с оттеглянето за ограничен преходен период. Освен това не може да се приеме твърдението, че член 62, параграф 1, буква б) от Споразумението за оттегляне поражда нови задължения за Ирландия, тъй като тази държава членка е имала подобни задължения съгласно Рамково решение 2002/584 и преди влизането в сила на споразумението. Следователно член 62, параграф 1, буква б) от Споразумението за оттегляне правилно се основава само на член 50, параграф 2 ДЕС. Не е необходимо тази компетентност да се съчетава с компетентност, свързана с пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

Що се отнася до Споразумението за търговия и сътрудничество, генералният адвокат Kokott посочва, че то е сключено на основание член 217 ДФЕС, който позволява сключването на споразумения за асоцииране с трети страни, създаващи реципрочни права и задължения, общи действия и специални процедури. Тази компетентност овластява Европейския съюз да

³ Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

⁴ Протокол (№ 21) относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

осигури изпълнението на задълженията си спрямо трети държави във всички обхванати от Договорите области. Нейният широк обхват се оправдава от целта да се създадат особени и привилегирани връзки с държава, която не е членка и която трябва поне до известна степен да участва в системата на Европейския съюз. В настоящия случай участието в системата на Европейския съюз означава участие в режима на предаване, който е установен за европейската заповед за арест с Рамково решение 2002/584. Този режим се прилага за Ирландия. Освен това за сключването на споразуменията за асоцииране се изисква единодушие в Съвета и това означава, че Ирландия се е съгласила да бъде обвързана от режима на предаване, установен в Споразумението за търговия и сътрудничество. Предвид това, че липсва каквото и да е изключение за Ирландия, обвързващото действие за тази държава членка трябва да е било ясно.

Накрая генералният адвокат Kokott посочва, че поне в контекста на отношенията между Ирландия и Обединеното кралство режимът на предаване, установен в Споразумението за търговия и сътрудничество, няма да породи качествено нови задължения, а само ще продължи повечето от задълженията, съществували в рамките на предишния режим съгласно Рамково решение 2002/584 и Споразумението за оттегляне.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293